

Sygn. akt V CSK 8/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa K. R.

przeciwko W. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 17 sierpnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie jako uzasadnienie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania powołano się na jej oczywistą zasadność. Wywód skarżącego w tym zakresie jest jednak zbieżny z uzasadnieniem zarzutów kasacyjnych. Po pierwsze, skarżący akcentuje, że Sąd II instancji wadliwie przyjął, iż Sąd I instancji nie zastosował art. 365 § 1 k.p.c. Choć zarzut ten jest trafny, to jednak nawet gdyby tego przepisu nie zastosowano, ocena zgromadzonego w sprawie materiału byłaby taka sama. Co więcej, Sąd II instancji, którego wyrok jest przecież kwestionowany, przepisu tego nie zastosował. Po drugie, skarżący zarzuca oczywiste naruszenie art. 169 i 170 k.c. Znow jednak uzasadnienie tego zarzutu stanowi w istocie polemikę z poglądem Sądu II instancji, który swoje stanowisko w tej materii odpowiednio uzasadnił i nawet, gdyby nie podzielić jego oceny, nie można uznać, że w sposób oczywiście wadliwy wyłożył lub zastosował prawo.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

es